

lem for 2den Kreds (Dahl) skal jeg sige, at jeg ikke rigtig forstaaer de „bitre Følelser“, som han mener skulde næres af Tjenestemændene. Jeg vil ogsaa haabe, at han tager fejl i dette, thi der er ingen Anledning til at nære bitre Følelser, der kunde tværtimod være Anledning til, synes jeg, at anerkende, at jeg under Forhandlingen med Tjenestemændene er fremkommet med en Udtalelse, som jeg senere har gentaget i Folketinget og i Gaar fik Tilslutning til fra Flertallet i Folketingsudvalget, nemlig den Udtalelse, at jeg erkendte det gode Arbejde, som Tjenestemændene har udført under Krigen, at jeg erkendte, at deres Dyrtidstillæg under Krigen ikke havde holdt Skridt med Dyrtiden i Krigens Aar, og at Staten derfor skyldte dem at opretholde det nuværende Løn-niveau, saa længe som det finansielt var muligt. Jeg har stærkt betonet overfor Tjenestemændene, at dette Tilsagn ikke blot er noget, der lyder smukt, men at det har en betydelig praktisk Vægt under Forholdene, som de nu er; thi vi vil meget snart staa, ja, efter min Mening staa vi allerede ved den Situation, at Statens Tjenestemænds Levevilkaar alt i alt er bedre end tilsvarende Tjenestemænds i de private Erhverv. Derom kan der ikke være nogen Tvivl, naar man tænker paa Stillingens Sikkerhed, paa dens Pensionsberettigelse og paa de Lønninger, som bydes, foruden forskellige Emolumenter, som man alt for ofte undlader at tage med i Betragtning, som Overarbejdspenge, Timepenge, Kørepenge, Natpenge o. s. v. Naar man tager alt det med i Betragtning, vover jeg at sige, at allerede nu er Stats-tjenestemændenes Stilling økonomisk langt at foretrække for Stillingen i de private Erhverv. Det har ikke været saaledes under hele Krigen — det maa jeg indrømme —, i det private Erhverv har Stillingen, der er tilsvarende til Statstjenestemændenes, som Regel været bedre lønnede, men nu skifter det om, og nu kunde det i og for sig være berettiget at anvende Princippet for Konjunkturtillæg og tage den nedad-gaaende Velstand for Statskassen og den nedad-gaaende Velstand for det erhvervende Samfund og ogsaa for de Personer, med hvis Stilling Tjenestemændenes nærmest maa sammenstilles, i Betragtning. Men for at berolige Tjenestemændene — og jeg ser godt, hvilken særlig Uro, den Tid, vi staa i, kan kaste ind i manges Sind — saa meget, som det kunde forsvares, har jeg sagt, at det nuværende Løn-niveau vil fra Regeringens Side blive opret-

holdt, saa længe det er finansielt muligt. Jeg lægger overordentlig stor Vægt paa, at Folketinget har stillet sig bagved dette Tilsagn, og det skulde ogsaa Tjenestemændene tage Vare paa. Ved dette Tilsagn skulde de søge at holde os fast, og paa det skulde de bygge, for det har langt, langt større Værdi for dem end, hvis man nu — i Betragtning af Statskassens Tilstand maa jeg sige: let-sindigt — gik med til et forøget Tilskud, som Statskassen ikke kunde bære, og som ikke stod i noget rimeligt Forhold til det almindelige Velstandsniveau. Dette kan tillige være et Svar til det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl), naar han spurgte mig, om det var Meningen om 3 Maaneder at foreslaa Nedsættelse af Konjunkturtillægget. Nej, det er altsaa ikke Meningen, og jeg haaber i det hele taget, at det skal være muligt endnu en Tid at opretholde Løn-niveauet. Det vil altsaa af de Grunde, jeg har nævnt, blive opretholdt, saa længe det er finansielt muligt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til den under Nr. 2 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3113).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Bojsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.